

skabeligt med dem, der gik ind for denne Beslutning. Men det hindrer mig ikke, det tværtimod forpligter mig til at advare den øvrige Verden, som ikke kan have nogen som helst Forestilling om det sketes Sammenhæng, mod en forhatet Dom eller Fordømmelse af Begivenhederne.

Mellem Menneskene i Tyskland og Menneskene udenfor er en Forstaelse næppe mere mulig. Den, der ikke har erfaret, hvad det vil sige at leve som Marxist i det tredje Rige, kan ikke domme og skal ikke fordømme.

Her har ingen Lov at domme.

Da Socialdemokraterne gik til Rigsdagsmødet i Kroll-Operahuset for at spille stumme Statister ved Hitlers Tale, saa er det under normale Forhold noget fuldkommen uforståeligt. Men ikke blot Forholdene er unormale i Tyskland, heller ikke Menneskene kan maales med en Maalestok, der ellers og andetsteds synes naturlig og selvfølgelig.

Den, der Maaneder igennem hveranden Nat maa skifte Bolig for at undgaa sine Forfølgere, den, der maanedvis er blevet eftersøgt for at slæbes til Fængsel og Pinebank, den, der ligger paa Hospitalet og ved sin upolitisk Hustru i Fængsel, blot fordi hun er gift med en Socialdemokrat, den, der forgæves bryder sit Hoved med, hvorfra han skal skaffe sine Born det nødvendige til Livets Uphold, fordi alle Erhvervsmuligheder paa udspekuleret Vis er berøvet ham . . . den Mand bør man ikke mere maale med de Maalestokke, som man er berettiget til at anlægge overfor Borgeren i et Retssamfund.

Den forberedte Parti-Erklæring.

I den socialdemokratiske Rigsdagsgruppes Møder 16. og 17. Maj deltog lidt over Halvdelen af Medlemmerne. Af de manglende befandt en Del sig i Fængsel, en havde kort forinden begaaet Selvmord, mange var syge, eller andre var ikke kommet til Stede, fordi de i saa Tilfælde straks vilde være blevet arresteret, og endelig andre igen kom ikke, fordi de paa Forhaand allerede havde besluttet sig til ikke at deltage i Mødet, hvor Hitler skulde tale. Det synes som om en Minoritet, som paa Fraktionens Møde bekæmpede Forslaget om Deltagelse i Rigsdagsmødet, dog tilsidst efter frygtelige sjælelige Kampe har bøjet sig for Fraktionens Partidisciplin.

Indtil Middag den 17. Maj havde man almindeligt været af den Mening, at man paa Rigsdagsmødet skulde afgive en Erklæring fra Partiet, hvori man gav sin Tilslutning til Fordringerne om Tysklands Ligeberettigelse, men iøvrigt tog Afstand fra Regeringens almindelige Politik. Meningerne var blot delte med Hensyn til, hvorledes de to Dele skulde afvejes i Forhold til hinanden.

Den nye Terrorbølge i Sigt.

Kl. 1 Middag holdt Partigruppens Ældsteraad Møde og her ændredes Stillingen fuldstændigt. Man erfarede her, hvad der iøvrigt ikke var svært at forudse, at Regeringen med alle tænkelige Magtmidler vilde forhindre Afgivelsen af den socialdemokratiske Erklæring og paa samme Vis med alle Midler vilde skride ind mod de socialdemokratiske Rigsdagsmænd, der afholdt sig fra at stemme for de borgerlige

A/S

BALSLEV & GOOS

THORSHAVN

Altid stort Lager af:

Trælast i alle gangbare Dimensioner samt alle Slags Bygningsmaterialer.

Særlig fremhæves:

Fint savet Fyrretrømmer, Baadetræ, saavel Fyr som Eg, Rund Fyr til Master, Bomme o. l., Krydsfiner i alle Tykkelser og Kvaliteter.

Telefoner: Nr. 20 & 237.

Trælastforretningen: Nr. 194.

Partiers Forslag om Tilslutning til Hitlertalen. Man saa tydeligt en ny Terrorbølge nærme sig . . . og det hidforle Afgørelsen.

Ganske vist, Gruppen kunde undlade at deltage i Mødet og begrunde sin Udebliven med fuldgode Argumenter. Den kunde sige, at den med Virkning havde arbejdet for det tyske Folks Ligeberettigelse længe før der eksisterede noget, der hed Nationalsocialister. Den kunde sige, at Nationalsocialisternes Politik ikke er et Arbejde for Nationen, men en Forbrydelse mod den. Og den kunde sige, at det var umuligt for Socialdemokratiet at gaa sammen med en Regering, under hvis Herredømme Kvinder bliver maltrakteret . . .

Protesten var blevet tiet ihjel.

Ja, alt dette kunde den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe sige . . . teoretisk! Men i Praksis? Nej, praktisk kunde den det ikke; thi i hele Tyskland vilde ikke et Blad have været beredt til, selv paa forsigtigste Vis, blot at antyde Indholdet af en saadan Erklæring. Enhver Mulighed for at klargøre Motiverne til Udebliven for det tyske Folk var udelukket, og Gruppen maatte altsaa være forberedt paa at blive anklaget for Højforræderi og under Bifald fra store Dele af det tyske Folk at blive pint til Døde som Følge af denne Anklage.

Fraktionens Flertal har da søgt en Udvej for at gøre det tyske Folk forstaaeligt, at enhver Tvivl om Socialdemokratiets gode Vilje til at tjene Nationen er uretfærdig — om saa end kun ved et Tegn; thi tale kunde man jo ikke.

Moder, græd dog ikke . . . !

Desværre har Partigruppen sluttelig valgt en Vej, som mange tyske Socialdemokrater og formodentlig alle Verdens Socialister opfatter som forkert. Thi den tyske Nation kan man kun tjene, naar man bekæmper det nuværende Regiment i Tyskland. Iøvrigt træffer Socialistisk Arbejder-Internationales Bureau det rette Udtryk, naar det forklarer Fraktionens Beslutning med, at i Tyskland mishandles ikke blot Legemet, men ogsaa Samvittigheden voldføres!

En kendt tysk Socialdemokrats Hustru fik fornylig af deres niaarige Barn disse Ord: »Mor, græd dog ikke; hvis blot

de ikke slaar Far i Fængsel, saa er det hele maaske ikke saa slemt!» Der er Folk, som vover at haabe paa, at der efter Afstemningen 17. Maj ikke længer vil blive slaet i de tyske Nazikaserne og Koncentrationslejre. Gid de faar Ret! Heller ikke i Udlandet skal man udele moralske Slag til Mennesker, hvis Sjælstilstand maa være totalt uforståelig for enhver, som nyder den store Lykke ikke at være Undersaet i Hitlers tredje Rige.

Friedrich Stampfer.

Eitt og annað.

Frá kendum manni hava við fingið sent eitt eintak af danska blaði »Dagens Nyheder». Har stendur ein lítil grein, sum sýnir okkum øllum, hvussu syndarlaga illa stendur til við terra rítan, sum skriva um Føroyar og okkara víðurskipti. Hesin, hetta skrivar vil gera seg til av at vita, lagið sýnir okkum ein mann, sum kannagar er víð føroysk víðurskipti nú á døgum. — Ti at vit halda tað vera forvitnisligt at lesa tilíkt, taka við greinina við í blaðið, og minnst tað gamla orindið: » . . . og skont en Del deraf var sandt, var der dog megen Lagn iblandt».

Nej Tak til gratis Alderdomshjem

Thorshavn Byraad kan selv

Indenfor de færreste Kredse har det vakt nogen Forundring, at Thorshavn Byraad for nylig har afslaaet et stortilet Tilbud om et gratis Alderdomshjem, skønt Sportsmaalet om et Alderdomshjem har været uløst igennem 25—30 Aar. Det har stadig staaet paa Dagsordenen, men har aldrig kunnet samle Flertal. Ganske vist er der nu paabegyndt Opførelsen af en Forsamlingsbygning, som ogsaa skal afgive nogen Plads til Værelser for Byens Gamle; men et Alderdomshjem, der tilfredsstiller Forsørgets Krav, haves altsaa ikke.

Men en Dag kom der saa fra katolsk Side et Andragende om Tilladelse til at opføre et Alderdomshjem, hvis Drift udelukkende skulde paahvile Katolikkerne. Alt var i Orden, der mang-

lede kun den Sanktion, som ifølge Loven skal indhentes hos Bystyret. Men til alles Forbavselse sagde Bystyret nej Tak, med den Begrundelse, at Byraadet selv vil opføre et Alderdomshjem i Thorshavn, naar det skønnes paakrævet.

I velunderrettede Kredse forklares Afslaget med en Henvisning til det Røre, som er opstaaet paa Færøerne paa Grund af, at der i de sidste Aar fra katolsk Side er vist megen Iver for at forny den gamle katolske Indflydelse paa de fjerne Atlanterhavsoers kulturelle og sociale Liv. Der er saaledes for nylig oprettet en Menighed paa Færøerne, og der skal nu bygges en katolsk Kirke, ligesom der er Planer om at oprette katolsk Skole og katolsk Bibliotek. Blandt den nye Menigheds mest prominente Medlemmer paa Øerne er Selvstyrepædagog Forer, Kongsbonden Joannes Patursson, for hvem Afslaget fra Thorshavns Bystyre skal være kommet meget overraskende.

Tað er mánamorgun,

Prestur hittir Jógván i Sjóðastovu: »Eg sá tygum ikki í kirkjunni ígjár, Jógván!»

Jógván: — »Nei, nei, vælsignaður, veðrið var so ringt ígjár, útiðyðavæður, vælsignaður, rætt útiðyðavæður — og tí læt eg Katruna fara, konuna, vælsignaður, ja so læt eg hana fara, so er vælsignaður, so er».

Bispens Kinder.

En islandsk Biskop besøgte en Gang det danske Hof, og Dronningen underholdt sig med ham paa Tysk, i hvilket Sprog Hans Højværdighed dog ikke var særlig velbevandret.

— Wie viele Kinder haben Sie? spurgte Dronningen bl. a.

Nu vidste Biskoppen, at »Kinder» paa Islandsk bruges som Betegnelse for Faar, og han svarede derfor:

— Ni Hundrede, Deres Majestæt.

Dronningen blev forfærdet og udbød:

— Men hvor faar De dog Føden fra til saa mange?

— Aah Halvdelen slagter jeg om Efteraaret, og Resten gaar ude næsten hele Vinteren!

Den gik ikke.

— Det var en megen for lang Telefonsamtale, De havde nu Frøken.

— Det var en Forretningsamtale.

— Naa, saa det var det. Men i Fremtiden vil De nok undlade at tillade vore Forretningsforbindelser med »lille Skattemand».

Giftstoffer i Brødet.

Fyri kortum lösu við blóðum, at hin vælkendi dr. Hindhede var ógvuliga strangur við hitt hvíta breyðið, franskbreyðið. Hann ordentliga torðnaði móti tí og segði, at tað var fullt av bitur bæði so og so.

Bakarar, myllnarar og doktarar vóru ikki glaðir við at hoyra hetta, og teir skriva og »erklera», at hetta er langt frá reinur samleki. Í »Soc. Dem.» lesa vit:

Arbejdernes Fællesbageri har bedt os optage følgende:

Paa Foranledning af Dr. Hindhedes og Professor Dr. med. Fredericias Udtalelser angaaende Giftstoffer i Brødet ved Melets Behandling med Syre og andre

Blegningsmidler, erklærer vi her, at alt Mel, der anvendes til vore forskellige Brødsorter, formales paa vort eget Mølleri, og at vi aldrig har behandlet vort Mel med Blegningsmidler hverken til Franskbrød, det vitaminrige Sigtbrod grove Hvedebroder eller andre vore øvrige Brødsorter.

Med Højagtelse,
Arb. Fællesbageri,
H. Holm.

St. Pæterskirkejan

mundi nú ein dagin verið sprongt í luftina. —

Skáðin varð ífbetur ikki stórus, nokur fá menniskju særð lættliga og kirkjan nakað skáðað. Skáðin kom av, at ein sprengknottur, sum var lagdur inn í eitt rúm í kirkjunni sprakk, meðan tvær aðrir, sum lógu hjá, ikki brustu.

Fólk halda hetta vera gjørt av einum heilavillum.

De gode Tider vender tilbage i U. S. A.

Bedring i en Række Industrier. — 1½ Million færre Arbejdsløse.

New York.

Man mener her, at de gode Tider er ved at vende tilbage. Der meldes om Bedring i talrige Industrier.

Regeringen gør sit Bedste for at sætte Fart i den kommercielle og industrielle Genopbygningsbevægelse ved at fremskynde offentlige Arbejder og opfordrer Arbejdsgiverne til at hæve Lønningerne og sætte mere Arbejde i Gang for derved at afhjælpe Arbejdsløsheden saa hurtigt som muligt.

Det amerikanske Arbejderforbund anslaaer det nuværende Antal af Arbejdsløse til 12 Millioner, hvilket er en Nedgang paa 1½ Million siden de mørke Dage i Marts.

Fiskerinaevnet paa Færøerne.

Det ved Lov af 31. Marts 1931 oprettede Fiskerinaevn for Færøerne har i Tiden 13.—17. Juni 1933 afholdt Møder i Thorshavn. I Moderne deltog Formanden, Fiskeridirektør Mortensen, Lagtingsrevisor Gunnar Winther og Skibstømrer Strøm; i Stedet for Redaktør Poul Niclasen, der var bortrejst, mødte efter Forhandling med »Vinnuevnd Løgtingsins» Lagtingsmand Johs. Olaus Joensen. Tilstede var endvidere Medlemmer af Fiskeriraadet Landstingsmand, Grosserer Halfdan Hendriksen og Grosserer Lykkeberg.

Nævnets Dagsorden var følgende:

- 1) Fiskeriinspektionen ved Færøerne og den i Forbindelse hermed staaende Redningsvirksomhed.
- 2) Understøttelse til unge Færinger til Uddannelse i nye Fiskemetoder m. v.,
- 3) Forslag fra J. C. Johannessen om Oprettelse af et Andelselskab paa Færøerne,
- 4) Eventuelt.

Under Dagsordenens Punkt 4 behandledes Lov af 20. Maj 1933 om Udførsel af Fisk.

Ifølge Loven er Nævnets Forhandlinger hemmelige, og Nævnets Indstillinger afgives til Ministeriet for Søfart og Fiskeri.

Ringberg.